

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.
 „ 1/2 „ 1 „ 60 „
 „ 1/4 „ — „ 90 „

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
 „ 1/2 „ 3 „
 — 0 —

Numeri singuratici se vënd
 în Cluj cu 5 fileri, într'alte
 locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE

se plătesc după mări-
 mea locului ce ocupă;
 fiecare cm. □ costă o-
 dată 10 fil. de 2 ori
 8 fil., de 3 ori mai multe
 și 6 fileri.

ADRESA:

„RĂVAȘUL“
 CLUJ — KOLOZSVÁR
 6 OKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: BASIL MOLDOVANU

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

Să ne înfrățim.

Din halul, în care suntem încurcați fie din vina vremii neîngrijitoare, fie din răutatea oamenilor și nepriceperea noastră, numai o voință hotărâtă la lucru și-o unire înfrățită de puteri ne poate mântui, ne poate duce la culmea verde și întraurită de soarele înviator al mântuirii de mâni. Numai încopcierea întrun mănunchiu bine prins a brațelor vînjoșite de luptă și-a capetelor cioplite de cuminenția traiului și-a științii deșteptătoare ne poate mântui, — ne poate cârmui cu nădejde de scăpare corabia vieții, din îmbulzala îndârjită a mării răscolite de vârtejuri vrășmașe, spre țermurul mântuitor al unei vieți tignite 'n traiu, — spre țermul visat de moși, strămoșii nostri, prins în pînza de aur a poveștilor bătrîne și dorit de atâta potop de ani de noi strănepoții hrăniți tot cu obida lăcrimată a părinților noștri. — Dușmăniile ascuțite și vrăjbele ținute strună, pentru lucruri de nimic, ne opăcesc și ne înghit, pe sute de ani înapoi, truda și silința pusă spre înieptare și mergere înainte. Învrăjbirea neostoită, dintre cei hrăniți de acelaș sânge și ocrotiți de acelaș Cer, se răsplătește cu stînjinirea îndelungată sau cu stingerea timpurie a celor învrăjbiți; — fie că vrajba e pecetluită de mintea neadîncitoare în miezul lucrurilor și nerumegată une-ori a celor stinși, fie că e aprinsă de pripa necoaptă spre fapte cu minte împlinite, ori de mândria iute jignitoare și de capul aprinzător și neogoit de știința trebuitoare acelor trăitori de azi!

În vremea ce se ceartă și se hărțuiesc cu zorire îndârjită, brațele și gurile: se stînge în pâlăit de pară potolită sufletul, viața celor învrăjbiți pe moarte. Vrajbă stînge focul vieții, nu'l aprinde. E cătran ucizător și nu mir înviator pentru suflet.

În strășnicia luptei ce-o purtăm contra vrășmașilor îndesate din afară, învrăjbirea nepotolită dintre noi, rărește șirul luptătorilor întrați în focul isbitor al luptei, stingându-le focul cald al dragostii învăpăiate spre luptă și viață, — și deschide poartă largă celor ce ne vrășmășesc, cu gând de pierzare, și sângele și avutul ce-l avem. Focul îndesat al armelor vrășmașe îl răsbește, cu isbândă învingătoare, numai închegarea, înfrățită și încopciată într'un singur gând și suflet, a celor ce luptă alături, umăr la umăr, împreunați prin legătură de sânge și de neam.

Și noi ne vrășmășim ascuțit și a prins între noi — după coloare de loc, de slujbi și de lege. Iar vrășmășii noastre nerumegate înghit, zădărnindu-le, silințele stăruitoare și chibzuite de a prinde loviturile îndreptate din afară, acelor puțini — ceată miruită întrucâtva de duhul cumișitor al neamului — îndemnați la luptă, pentru ai lor, de însuflețirea cuminte și caldă, suptă din slova țilcuitoare a trecutului de neam și din pătrunderea fără greș în miezul lucrurilor. Străduințele lor calde le înghite și le îneacă, în unda ei tubrurătoare de suflete învrăjbirea proastă dintre noi, zăvornită în adîncul ființei noastre mostenite, de neastimpărul pripit și aprinzător spre ceartă

și mânia acelor stinși. — Ne-am trezit în suflet cu vrăjbele și dușmăniile sëmânate și plouate spre creștere de mintea, necioplită pe de-a întregul de mersul dăscălit al vremii, a strămoșilor nostri fie-ierțați. Silnicia vremii scurse li-a lipsit mintea de pătrunderea lămurită în lucruri și de priceperea fără smin-teală în croirea și alegerea chibzuită a căilor și mijloacelor ducătoare spre țel, și de aceea nu și-au cam străjuit și înfrânat totdeauna gura și pumnul.

Dar e sosită vremea ca noi, cești de azi, scărmanați de-a binele, și la trup și la suflet, de pacostea vremilor trăite și de pilda îndrumătoare spre bine a ueamurilor pășite, — să smulgem din sufletele noastre mătrăguna acestor învrăjbiți, să le dăm foc și să întindem peste scrumul arselor vrăjbi, mâna de prietinească înfrățire.

Acelaș cer ne acopere, acelaș glie ne îngrășe cu sânge și hrană aleasă, acelaș D-zeu preabun ne are 'n pază pe noi și vetrele noastre — și acelaș trebuie să fie și drumul ducător spre mântuire și viață, pe care cu toții, în frățescă înfiripare de puteri și năsuinți stăruitoare, trebuie să-l deschidem, — prinzând în mănunchiul săbiilor, aprige spre luptă, loviturile venite de afară. Neamul nostru, împlântat de soarte și de vreme în scurgerea ei, între hotarele unei țeri ce numai dușmănie și gând de pierzare îi poartă, trebuie să se deștepte la cap, trebuie să-și lămurească cu mintea lui țelul spre care trebuie să tindă și să ajungă. Răutatea oamenilor și vitregia neîndurătoare a vremii îl hărțuiesc cu de-a sila în luptă, — de acea

FOIȚA RĂVAȘULUI

Baciul Oanea.

— Tip din Munții-Apuseni. —

Și-i mult de atunci... Un an aproape, de când sërmanul a nebunit... Și azi îl plîng atâtea suflete, dar ce folos!

Așa de bine 'mi aduc aminte de 13 August 1900. Era Luni... La noi la oraș era țerg de săptămână și sătenii din apropiere veniau și ei să țergue d'ald'ale casei, pentru că atunci n'aveau în sat *bolta*. Și baciul Oanea era cel dintâiu, care intra pe poarta noastră — căci tata era hotelier — și de regulă buciumanii nu ne încunjurau...

Cu pălăria pe ureche, cu mustățile răsucite frumos par'că și acum îl ved — cum intra în casă fără să zică nimic înainte de a întâlni pe mama. Mergea de-a dreptul la culină:

»Bună dimineața doamnă!« Și numai apoi își lua pălăria și își așeza *desagii* într'un colț până să meargă la țerg. La prânz de regulă le cânta muzica — că-i mai cu noroc — după cum ziceau ei...

Dar a fost o zi nenorocoasă ziua aceea... Muzica suna încet... Câte un accent duios, ce răsărea ca din mormînt de pe coardele vibratoare li săgeta adînc, adînc până în inimă... Ear dangătul de clopot, — ce anunța ora prânzului — avea mai mult farmec ca altădată; suna par'că mai a jale...

Ce disproporție!

Cu cât haz își petreceau altădată, cu câtă voce bună. Și când era vorba de petrecanie fără paralele se adunau cu toții în jurul baciului Oanea și cât de dulce răsuna în cor.

Câte fete-s buciumene
 Toate-s negre la sprincene,
 Numai una-i cam albuță
 Și-aceia-i a mea draguță...

Și cât de mult îi plăceau baciului Oanea și-rele acestea!

»Numai una-i cam albuță«...

Numai una și aceea era a lui... Și și-ar fi dat sërmanul viața întreagă pentru ea... Și ea, ca să placă tuturor se purta așa gătită... Și cum nu, când — *ursitul ei* — era cel mai mare bocotan în sat și frumos coala de-ți fugeau ochii pe el...

Nu de geaba a crescut în înfrățire cu brazilii! Blând, — domol la fire, — *om al petrecaniei* — avea totdeauna cele mai bune glume și-ți era mai mare dragul să-l ascuți, când povestea de pe la băi.

— Doamne mare-i puterea ta! —

Era tocmai pe la mijlocul povestii, când intra în casă o țigancă, cu ochii cufundați, neagră ca noaptea și niște mâni sbârcite în care ținea o păreche de cărți...

»Să vă alduiască Dzeu draguțul« și cu aceste ușa se închise în urma ei... Se împletecea pe picioare de slabă ce era...

»Nu porunciți să vă dau cu cărțile; doamne dă-le bine?!«

Și erau la masă oameni de toată tagma. Și de vreme ce țigancă se apropia de masa lor — Lisandru îi făcu semn să se depărteze:

»Lasă că norocu-i sus la D-zeu nu 'n cărțile tale; noi nu credem«...

Dar baciul Oanea o chemă înderept și-i zise:

— Știi da cu cărțile? —

— Apoi știi de-cum nu, că altcum n'ăși umbla. —

— Hai, dă-mi mie, dar de mă minți, să știu că te dau dracului cu cărți cu tot. —

— Nu *sudui* dșorule, nu *sudui*, că nu-i a bine — și într'aceste începu să *împartă* cărțile... Făcu cruce, apoi îl puse să ridice...

După ce ridică stete țiganca puțin pe gânduri apoi ceru — o *pițulă*, — că nu i-se *sgodește*, dacă nu pune banii...

— Nu-ți dau, că mă minți! —

— Apoi știi ce dșorule — trăiască-te Dzeu — de nu ți-oi spune drept să nu-mi dai nimic, drept ca lumina în ziua de Paști! —

După ce îi dete banii, țiganca din nou făcu cruce pe cărți și-i dete să ridice...

— Îi spuse apoi multe, multe și mărunte, iar pe urmă îi zise:

— Așa ți-se arată bată-te norocul, că ești om tare norocos, dar vei avea în viață și o.....

— O... să răsti baciul Oanea necăjit.

— O nefericire. — Dar să știi, că om ca D-ta cât vei trăi n'a mai fi în Poeni. —

* * *

— Și-i mult de atunci. Aproape trei ani. Și s'a împlinit zisa țigancii: om ca D-ta n'a mai fi în Poeni... N'a mai fi, nu; și Doamne ferește!

— Până acum el a fost cel mai de frunte în sat — n'a mai fost nimeni ca *densul* și-acum sërmanul e nebun — și nu-i nimeni ca *densul*. —

Mogoș, Octomvrie 1903.

Diamant.

din bună vreme trebuie, ca punând la o parte vrajba dintre frați, să-și vînjoșească spre războire brațele și să-și destoinicească sufletul și mintea spre priceperea fără smintă de lucruri, deprinzându-și odraslele spre frățescă vețuire cu cei de un sânge, căci cuminența luptătorilor de azi crește și pâr-guiește cuminența deșteaptă și așezată a luptătorilor de mâni.

Cei îmbătrâniți în vrăjbi, cei-ce scapără de neastempărul mâncării spre ceartă. să-și astempere firea și să-și pună straje cuminte la gură; ear cești tineri, cârmuitorii de mâni ai neamului, să-și hrănească sufletul cu învățătura aleasă și neprihănită îmbiată de graiul cu tîlc meșter al științii, isvorite din minți cernute și pricopsite, — să-și tocmească vorba și sfatul după pilduirea înțeleaptă dată de dascălii prorocitori de bine, răsăriți din coapsele neamului nostru, — să-și altoiască în inimile lor simburile sănătoase al dragostei de neam și de lege, — să se înfrățescă cu toții, fără deosebire de trepte și slujbi, îngâdurile și nădejile scumpe și dragi doritoare de binele și mântuirea neamului.

Bătrânii, trecuți prin multe, potoliți la sânge și ostoiți la minte de greul cumînțitor al traiului, să-și astempere vrășmășiile ținute strună pentru ori-ce lucru. — Ei au avut răgaz a învăța, în răstimpurile trăite, lucrurile trebuitoare neamurilor spre mergere înainte. Răscolească-și fondul sufletelor și învățăturile spicuite samene-le, în vorbe înțelepte și scânteitoare, luptătorilor tineri pe cari-i așteaptă — ca mâni ca poi-mâni — valma isbitoare a luptei.

Noue, cestor tineri, să ni-se deie ca hrană nu certuri și mîrăituri de vorbe înțepate, nu cărți și foi stropite de clăbucii veninoși a vorbelor de hulă și ocară; ci să ni-se deie ca hrană scrisul ales și vorba cumpătată, sfatul povățuitor spre bine și cuminența măsurată a unei vețuiri frățești, între cei de un sânge și a unei înfrățiri bine prinse de puteri și nisuiți spre muncă și desrobire.

Numai școala cuminte și înțeleaptă a bătrânilor de azi poate crește ceata trebuitoare a prorocilor și dascălilor de mâni, pricepuți și iscușiți în cârmuirea, și cu vorba și cu fapta, a neamului.

Din coapsele bătrânilor de azi să naște rîvna însuflețită spre muncă sau trîndăvia ucizătoare a luptătorilor de mâni. Și asta trebuie să se știe.

Crestături.

— S. Sa Papa Piu X despre jurnaliști.

Un gazetar creștin din Anglia cu numele Gardner a fost primit de Sfântul Părinte dela Roma, care i-a cerut peana și dându-o îndrept gazetarului, a zis: »Binecuvîntarea mea o dau peste semnul (peana) lucrării tale. Astăzi abia se află o chemare mai nobilă ca gazetăria. Înaintașii mei au binecunentat sabia și scutul luptătorilor creștini. Eu însă cu bucurie mai mare cer ajutorul lui Dumnezeu asupra penei gazetarului creștin«.

— Miroasă a socialism, pretutindenea în toată țara. Greva celor dela trenuri, vărsare de sânge dela Aleșd, conflictul dela Orșova, mișcările turburătoare din Dobrișin, Seghedin și Oradea-mare, toate, toate arată că s'a umplut țara de socialism; că clocote ceva în cele de desupt, că o primejdie mare amenință țara. Nu-i mirare. „Ex-lex“—ul a sgduit încrederea în guvern; neplătirea dărilor și faptul că asentările nu s'au ținut socialiștii le-au înfătoșat ca succese ale lor. S'a mai adaus acum oprirea trenurilor pe timp de o săptămână. Poporul îmbătat de agitatorii socialiști și de foile jidovești se pornește pe căi neiertate. Ne doare inima, că chiar Românii pică jertfă acestor uneltiri păcătoase. Tot Bihorul, locuit de Români, se zice că e în fierbere. Se aude că un comisar extraordinar va fi numit pentru aceste părți. Poate veni ori ce comisar. Nouă ni-se pare că aici numai Românii inteligenți ar putea fi de folos luminând poporul. De aceea guvernul ar trebui să oprească adunările socialiște și să deie voie Românilor să țină adunări cu poporul.

— Dela Asociațiune. Comitetul central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român« cu datul 14 l. c. Nr. 403 vestind, că cu suma frumoasă de 100000 coroane, ce sa adunat din 1897, în anul acesta se va termina Muzeul istoric și etnografic al Românilor, în care se vor adăposti tesaurii trecutului nostru, roadele muncii și momentele caracteristice ale vieții naționale a poporului român: — adresează un călduros apel către toți binevoitorii progresului poporului nostru, îndemnându-i, se contribuie cu bani și obiecte la fondul Muzeului, ca să se poată termina și aranja în mod vrednic și mulțamitor.

— Pentru emigranți să pregătesc zile și mai amare de cum au avut până acuma. În America vor aduce lege, ca toți aceia, cari nu vor călători pe năi americane, dacă voiesc să calce pe pământ american trebuie să plătească 150 coroane, iar în Anglia voiesc să înăsprească simțitor legea pentru imigranți. După proiectul nou de lege numai aceia vor putea intra în Anglia, cari sunt deplin sănătoși, nepătați, ori cari au bani. Să vede, că toate statele se tem de o parte de înmulțirea prea mare a poporului, de altă parte de hoți și de oameni cu moravuri rele.

CĂRȚI DIN ORI CE PĂRȚI.

Măhaciu, 18 April, 1904. Cu vie satisfacție, și bucurie sufletească viu a vă face cunoscută o hotărîre adusă de poporul credincios român din Măhaciu, ce numai înveseli ne poate și anume:

Un gând fericit l'a condus pe iubitul nostru preot Gavrilă Pop în santele sărbători ale invierii D-lui, de a sărbători cu poporul încredințat păstoriei sale amăsurat acelei. sublime sărbători, nu în ospete și beții, nu în pofte și fapte de rușine, ci trezi și în frica D-lui. Din care cauză și ca să se ajungă scopul pe deplin, a ținut, afară de predicile celea multe ocazionale, combătând vițitul beției ca isvorul celor mai multe păcate și a ruinei materiale, o adunare de popor în școală, unde la propunerea D-sale de a să abțină pe viitoriu dela beuturile spirituoase, poporul întreg și în mod sărbătorec a declarat, că primește și încă din acea clipită.

Ce e mai frumos, că nu s'a luat în scris nimic, nici oare ceva pedeapsă banală nu s'a pus, ci simplu din convingere și pe lângă îndatorire morală. Hotărîrea luată de acest brav și matur popor se și observă cu absoluta reținere dela cel mai mare beutor, și dela cel mai bătrân om până la cel din urmă, cea ce-i servește spre mare cinste, fiind de laudă comunelor vecine și se reține cu atâta sfîntenie încât de a 2-a zi de sfintele sărbători și până azi nime nu a călcat hotărîrea. Pe jidanca veduvă, care ne provedea din greu cu vinarsul împuțit, a apucat-o hotărîrea cu butoiul plin, și și astăzi este în acea stare, ba credem că dacă vor da căldurile se va borși și da afară. Iată, Dle redactor, până unde poate ajunge lucrul, dacă conducătorii unui popor lucră și-și împlinesc chemarea, predicând, învățînd și dând exemple preotul din ușa altarului, cât și învățătorul în școală, și dacă poporul și-a câștigat deplina încredere în învățătorii săi. Sărbători fericite, pacinice și liniștite am avut noi măhăcenii, căci în loc de oameni beți, vedea-i oameni serioși, în loc de chiuituri și înjurături: tot cete-cete pe străde vorbind vorbe frumoase, și mai glumind pe contul crișmarilor jidovi rămași opăriți și desperați, vătându-se și chemând oamenii înlăuntru.

Tot la stăruința bunului nostru preot Gavrilă Pop, ajutat de învățătorul nostru, Atanasie Gârduș, s'a pus basa și unui fond de bucate.

Dumnezeu ne-a trimis acest preot, adevărat părinte, chiar atunci, când a fost mai mare lipsa, când erau afacerile bisericești, și școlai mai încălcite, și înglodată biserica în datorii aproape la 8000 coroane, cu toate că biserica noastră are preste 300 jugere de pădure și o obligațiune de regal de 10,000 coroane. Se poate deci mira ori cine cum aceasta biserică în anii trecuți a ajuns la atâta datorie, încât nici salariul învățătorului nu mai era în stare să se plătească, căci de acolo se solvește. Și totuși așa a fost, căci a fost o risipă, o destrăbălare, o administrare rea, fără tact și mai pe sus de toate fără nici o genare, procese, diurne, pedepse, interese ș. a. Toate acestea le-a adus preotul nostru prin istețimea și tactica sa în cea mai bună rînduială așa încât azi datorește biserica numai cu 100 coroane. Preotul lucra din răspuțeri pentru a le aduce la ordine iar învățătorul fără șovăire privea cu ochi scrutători, că oare când vor fi în ordine, pentru ca și el să-și poată încasa salariul restant de câte 2 ani avisat singur la acela, căci prea mult îl indispunea numărul-oasă-i familie de 10 membri și câte 2 — 3 prunci pe la școale.

Nu este preotul nostru simplu preot în biserică, ci este un conducător și în viața civilă, căci ca membru în comitetul comunal ne dă o direcție bună și sigură.

Tot la stăruința D-sale s'a redus planul de exploatare al pădurei bisericești dela 20 ani la 15 prin ce ni se înmulțesc venitele în mod însemnat D-zeu să ni-l țină la mulți ani, ca să putem progresa cât mai mult atât moralmente, cât și materialmente.

»Un poporan«.

Uricani, 16 Aprilie 1904.

On. Domnule redactor! Vă rog a publica în prețuita foaie »Răvașul«, — următoarele: Voiesc a Vă scrie ceva despre poporul nostru din Uricani, unde sunt învățător de 2 ani:

Comuna Uricani — putem zice — că e cea mai mare comună românească gr.-cat. de pe Jiu, a cărei locuitori sunt numai români greco-catolici. Ei sunt niște oameni tare religioși și cu atragere către cele sfinte, cea-ce se vede de acolo, că cercetează casa Domnului regulat în toate Duminecile și sărbătorile, așa încât de multe-ori nu mai încap în ea, fiind siliți a asculta slujba de afară de pe lângă păreți. Avem în comună 2 biserici de lemn, mici, dar modeste. Sunt două, fiind-că satul — ca toate satele dela munte — e resfirat, — avînd vre-o 9 Km. în lungime, și așa-dară alt-cum nu se poate, pentru ca să corăspundă cerințelor.

Avem casă parochială nouă — din peatră, zidită numai de vre-o 6 ani, cu care se pot mândri Uricanii fiind cea dintăiu în sat.

Cu școala încă stăm bine — har Domnului. Avem școală confes. gr.-cat. cu un învățător, — acărui leafă — din repartitia aruncată pe popor — iasă în fie-care an regulat, fără a avea neplăceri pentru ea ca în multe locuri. Fiind comuna mare, Ven. Consistor din Lugoș ne îndeamnă a înființa și un al doilea post de învățător resp. învățătoare, ceea-ce — cu ajutorul lui Dumnezeu — se va și face, ca astfel toți băieții de școală să se împărtășească de dulcele învățaturii, ce o primesc în școală, și care e nefcunjurat de lipsă, spre a putea ținea pas cu progresul timpului și cu celelalte popoare conlocuitoare, — și prin urmare spre a avea un viitor.

Poporul nostru ține mult la obiceiurile strămoșești, cu toate aceste la stăruința neobosită a harnicului preot Nicolae Zugrav — despre care cu adevărat putem zice, că stă la înălțimea chemării sale, — cum zic la stăruința D-lui, tot s'au mai lăsat de unele (obiceiuri), și cu timpul, de va ajuta Bunul Dumnezeu, se va desbrăca rînd pe rînd de toate acele datini, cari precum știm, nu duc la nici un bine, — ba poate la rău.

Pe la noi nu s'a încuibat nasarenismul cu învățăturile sale scrintite, cari le iscodesc ei cu mintea lor spre a putea înșela pe bietul popor, neținînd seamă de cuvintele D-lui Christos, când zice: »Un Domn, o credință, un botez«. Nu s'a încuibat nici socialismul, prin care, — acei jidani, acele lipitori, voiesc să stoarcă pe bietul popor, — făcînd geșeft, trăind și îngrășîndu-se din truda și sudoarea lui, — dacă e hăbăuc și se lasă ademenit de alții, — neascultînd de adevărata lui conducători, cari îi voiesc binele și prosperarea în toate. Nu. Nu s'a încuibat acele otrăvuri în inimile lui, pentru-ce? Pentru-că îi este caldă credința, cum caldă a fost și a moș-strămoșilor lui.

Acum sunt 3 ani, la inițiativa sus numitului Domn preot, — s'a pus basă la un »fond pentru zidirea unei biserice« nouă din peatră; care fond în acești 3 ani s'a ridicat la suma de vre-o 1600 Cor. și care se înmulțesc din an în an din contribuțiile benevole a locuitorilor de aici. Bani sunt toți depuși la Cassa Diecesană din Lugoș — spre păstrare.

Dar Vă rog respectuos a publica și numele acelor marinoși binefăcători, cari s'au îndurat a dăruii în ziua I și II de Paști — pentru înmulțirea acestui fond, cari cu cât i-a miluit Sfântul. Înainte de toate amintesc, că Dl. preot, s'a făgăduit, că D-Sa în tot anul la s. Paști v'a dăruii la fondul acesta — câte 10 cor.

S'au adunat: I. Dela biserica din jos: 58. 70 cor. La aceste au contribuit următorii:

Lucreția Zugrav, preteasă, 80 b., Nicolau Zugrav, preot gr.-cat. 12 cor. Ioan Besu, inv. 4 cor. Ioan Zugrav, cantor 2 cor. Petru Făgaș 2 cor. 40 b. Ioan Șandru 2 cor. Ioan Murg, Ion Bistrean, Marie Zugrav, Dan Căreman, Nicolae Tărhat, Stefan Căreman, Mihai Staic, jude com., Trifu Cocola, George Făgaș, George Ciurea, Ioan Murg I. Ioan, Ion Căreman I. Stefan, Nicolae Biacă, Ion Făgaș I. Stefan, Nicolae Făgaș I. Dănilă, Constantin Nădrag, Ion Ionașc Andrei, Zacharie Timișan, Ion Măcser, crâșnic fie-care câte 1 cor.; Lascu Terhat, Lăscuț Terhat, Ilie Timișan câte 50 fil.; Ion Ciurea, Petru Coandres, George Cocola, Ion Terhat, George Pantilie, Nicolae Bulzan, Ion Barb, Nicolae Terhat și soția, Nicolae Zugrav, Ion Zugrav I. George, Petru Făgaș I. Tănase, Nicolae Roman, Anuța Văgăun, Mihai Coandres, curator, Bacșay Mihály, Stefan Danci câte 40 b. Bucur Roman, Nicolae Ionașc, Stefan Ionașc câte 30 b. Ion Zugrav Popeci, Petru Ionașc, Ilie Coandres, Stefan Ionașc, Dumitru Făgaș, Iosif Mihăiasă, Precup Niag, Leon Fuer, Dumitru Roman, Ion Șandru, Tănase Șandru, Mihai Șandru, George Văgăun, Tudor Mășav, Domnica Roman, Ion Niag, Anița Ciurea, Ana

Agentura generală

din Cluj a băncii de asigurare

„TRANSSYLVANIA“

primește și efectuează oferte de asigurare din comitatele: Cojocna, Murș-Turda, Turda-Arieș, Bistrița-Năsăud, Solnoc-Dobăca, Ciuc, Sălagiu, Sătmăr, Bihor, Maramureș.

Asigură mai ieftin contra focului și exploziunii ori ce fel de edificii, mărfuri, mobile, vite și produse etc.

Asupra vieții omului

face asigurări în toate modurile obicnuite, anume: *capitale pentru casuri de moarte, pe viață, de zestre, rente etc.*

Asigurări populare fără cercetare medicală până la 1200 coroane.

Asigurări pe cheltuielile înmormântării, contra grindinei, sămănături de tot felul, nutrețuri etc.

„Transsylvania“

a fost întemeiată la anul 1868 și de atunci în decurs de 34 de ani a plătit despăgubiri pentru foc de K. 3.042,619'84 fil., iar pentru capitale asigurate pe viață Kor. 2.992,162'98 fil. Suma asigurărilor contra focului e de K. 112 milioane. Suma asigurărilor pe viață e de K. 10'2 milioane.

Oferte și ori ce îndrumări se pot primi în limba românească și în toate limbile din țară dela

Agentura generală a băncii

„Transsylvania“

Cluj, piața „Emeke-tér“ Nr. 16.

precum și dela agenturile locale și cercuale din comunele mai mari.

Salon de ras, frișat și parfumerie

Teodor Terziu

în Cluj.

Strada Kossuth Lajos Nr. 1. (edificiul Hotelului „Central“)

Deposit de parfumeriile cele mai fine și specialități, săpunuri de toaletă, creme pentru mână și față, pudră, Eau de Cologne, apă de gură, perii de dinți, rociuri de păr și piepteni cu cele (41) mai ieftine prețuri. 1-5 Rog on. inteligență pentru binevoitorul sprigin.

Wilheim Ignác

ingenieur

Budapesta, VIII. Kender-u. 8.

Primește ori ce fel de

măsurare de pământ,

mappare,

arangeare de posesiune.

După acord marchează linia căii ferate normale ori

înguste.

Prețuește moșii, esoperează și valorează patente, pe lângă onorar echitabil.

Ofertele sunt a se trimite la adresa de mai sus.

38-50.

Pentru sezonul de primăvară și vară

recomandă

NEUMANN M.

liferant c. și reg. de curte

Cluj, (Kolozsvár) Mátyás király tér.

Haine de primăvară și vară.

Căpături de tranziție (Double, Ulster, Raglan).

Pardesiuri de primăvară.

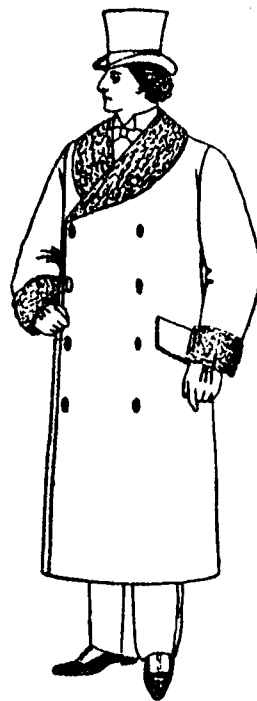
Haveloc (cu mâneci și fără mâneci).

Căpături economice, cupțușite cu stofă.

Haine negre de salon și frac.

Mare deposit de vestminte pentru copii.

Mustre și liste de prețuri la cerere gratis și franco. — La comanda din provincia ca măsură e destul a trimite o haină veche. 20 (14-)

Gratis! O cumpănă de culină

Pe prețuri fabuloase de ieftine trimit din magazinul meu prea încărcat

mărfurile mele de argint mexican

renumite în toată lumea pentru eselența lor și anume:

6 cuțite de masă de argint mexican
6 linguri » » » » »
6 furcuțe » » » » »
12 cuțite de desert » » » » »

6 furcuțe de desert de argint mexican
1 lingură mare de supă » »
1 lingură mare de lapte » »
2 feșnice elegante de salon » »

După ori-ce comandă 46 bucăți la olaltă costă numai **6 fl. 50 cr.** pe lângă asta dau ca present pe răspundere și gratis o cumpănă de culină, care arată bine până la 12½ chilogr. Argintul mexican e un metal de tot alb (și din lăuntru) pentru a căru durabilitate și eselență calitate iau răspundere pe 25 ani. — Spediția se face trimițând banii înainte sau cu rambursă din magazinul european

3 fl. 40 cr. cu rambursă un vig de pânză de Scepusia pentru 6 cămeși bărbătești ori femeiești, 90 cm. lat. calitate eselență, garanție pe 6 ani; numeroase recunoștințe.
4 fl. 50 cr. cu rambursă 3 metri de stofă modernă pentru un vestmânt bărbătesc elegant, în coloare după plac.

Pentru 5 coroane trimit 4½ chlgr. (cam 50 bucăți, puțin atinse) de **săpun fin de toaletă**, bine ales din săpun de rose, crini, lapte, scumpie, violele, rezedă, jasmîn și lăcrimioare. Trimițând banii înainte ori cu rambursă spezează:

4-21 Casa centrală de mărfuri

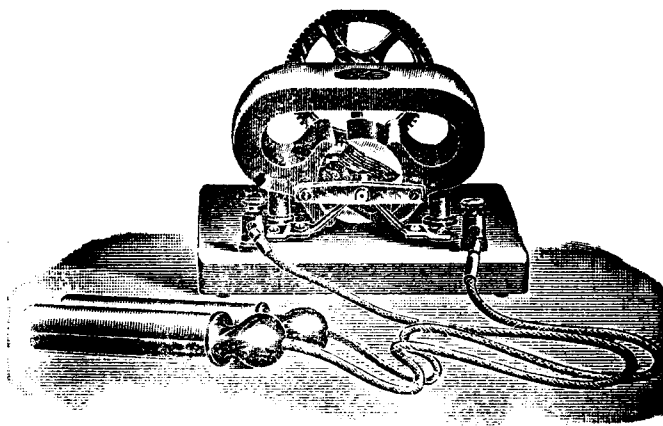
DENKER JÓZSEF

Budapesta, Hernád u. 54

Renoirea și prolongirea vieții cu »Electrophor«-ul orig. american.

Aparat medical electric pentru folosul privaților!

Electricitatea e viața.

Atrag atențiunea oamenilor, cari sufer bolnăvicioși și cu organism slab să întrebuințeze acest aparat electric, pentru-că „Electrophor“-ul ne întărește nervii, ne înviește sângele, ne agerește mintea și simțurile, asigură circulația regulată a sângelui și funcționarea sistemului nervos, prin ce ne scutește de bôle.

Prof. Dr. Bourg, membrul facultății de medicină a universității din Paris s'a declarat despre „Electrophor“ astfel: »Nu numai reumatism, sgărçiri, nervositate și asthmă au vindecat, sau cel puțin au alinat cu Electrophor în mii și mii de casuri, în cari știința doftorilor a dat faliment, ci și la morburile de nervi, dureri de cap, colica, vîjeitul urechilor, lipsă de somn, la cei în stare hipocondrică, și mai ales în potruva relexelor de obstipație, vîna de aur, în câteva zile de multe ori în câteva ceasuri au observat alinarea minunată. Femeile cu boale dureroase câștigă alinare și vindecare aproape sigură.

Nu se strică!

Prețul unui complet aparat mic:

10 cor.

Pentru cei slabi de constituție.

Pe lângă trimiterea banilor înainte ori cu rambursă liferează reprezentantul european al companiei

»Electrophor Co. Limited«

Auffenberg József, Budapest VI. Proféta-utca 5.

Ține în veci!

Prețul unui complet aparat mare:

20 cor.

pentru vindecarea boalelor învechite.

9-10.